

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Дем'яненко Еліна Сергіївна

Науковий керівник доц. Карпова І.В.

Харківський навчально-науковий інститут банківської справи

В сучасному світі для ефективного розвитку економіки необхідною умовою є активізація процесу інноваційної діяльності. Як свідчить статистика, багато підприємств не використовуює інноваційні розробки через низку факторів, які стимулюють інноваційну діяльність, особливо під час фінансової кризи.

Державне регулювання інноваційної діяльності є досить важливою умовою щодо економічного зростання країни та істотного поліпшення умов життя українських громадян. Виділяють два основних способи впливу органів державного управління на поведінку суб'єктів інноваційної діяльності з метою підвищення їх інтересу до створення, освоєння і поширення інновацій.[1] Це прямі методи, до яких відносять держконтракти, держзамовлення, субсидії, субвенції, дотації, ліцензування, квотування, прямі витрати уряду. Та непрямі методи, тобто ставки податків, облікова ставка, митні тарифи, норми амортизації, система законів та законодавчих актів.

Одним із суттєвих і важливих завдань піднесення економіки України і підвищення ефективності і функціонування є структурні реформування у сфері інвестиційної діяльності.

Стан інноваційної діяльності в Україні більшістю експертів-науковців визначається як кризовий і такий, що не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у промислово розвинених країнах. Важливим показником, що характеризує інноваційну активність підприємства, є частка коштів від оборота, направлена на фінансування науково-дослідних робіт. Світові компанії витрачають на це 7–12% свого доходу, а в Україні менш ніж 3% [1]. Це говорить про те, що технічний рівень української продукції здебільшого не відповідає вимогам сучасного ринку.

В той же час, Україна має значний потенціал для розвитку інноваційної діяльності за умов проведення ефективної державної політики. Проте маловивченим є механізм комплексного розвитку інноваційної діяльності в умовах трансформаційної економіки України.

Можна виділити основні проблеми інноваційного розвитку на сучасному етапі: відсутність реальних механізмів об'єднання наявних ресурсів, їх концентрації на найбільш значних та перспективних напрямках розвитку; відсутність залежності між збільшенням обсягу продажу

приватними компаніями і зростанням фінансування здійснюваних ними досліджень і розробок; [2].

Розглянемо данні інноваційної активності періодом с 2010 по 2014 рр. (табл.1)

Інноваційна активність

Таблиця 1

	Питома вага підприємств, що займалися інноваціями	Загальна сума витрат	У тому числі за напрямками		
			дослідження і розробки ¹	придбання інших зовнішніх знань ²	придбання машин обладнання та програмного забезпечення ⁴
	%	млн.грн.			
2010	13,8	8045,5	996,4	141,6	5051,7
2011	16,2	14333,9	1079,9	324,7	10489,1
2012	17,4	11480,6	1196,3	47,0	8051,8
2013	16,8	9562,6	1638,5	87,0	5546,3
2014	16,1	7695,9	1754,6	47,2	5115,3

На основі наведених даних ми можемо бачити збільшення питомої ваги підприємств, що займаються інноваційною діяльністю за період з 2010 - 2014 рр. з 13,8 % до 16,1 %, але нажаль спостерігається тенденція до зниження таких підприємств за період 2011 – 2014 рр. з 17,4 % до 16,1% ,на основі чого можна говорити про негативну тенденцію впровадження інновацій у нашої країні.

Отже, в умовах теперішнього господарювання доцільним є впровадження низки заходів, що дасть змогу значно підвищити рівень інноваційної діяльності підприємств. В першу чергу має бути належне забезпечення державної підтримки інноваційного підприємництва, а також: удосконалення управління інноваційною системою з відповідними наслідками для фінансування інноваційної діяльності; забезпечення сприятливого клімату для створення власних наукомістких виробництв; розвиток інноваційної інфраструктури шляхом покращення системи інформаційного забезпечення інноваційної діяльності [2].

Реалізація напрямків розвитку інноваційної діяльності в Україні дасть змогу значно підвищити рівень інноваційної активності промислових підприємств, стабілізувати прискорений процес оновлення виробництва, ефективно використовувати внутрішні та залучені зовнішні інвестиції на інноваційну діяльність.

Список використаних джерел

1.Захарченко В. І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. / Н. М.Корсікова, М. М. Меркулов : Навч. посіб. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.

2.Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>